

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuge dežele toliko več, kakor poštnina znaša.
 Za oznanila plačuje se od četristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.
 Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnost je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolpa“.
 Upravnost naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Narodni prazniki.

Slavnostni dnevi so minuli; redka sled priča o sijajnosti minolih dñi. Visoki mlaj rumeneva; osamljen stoji; le tu pa tam še vetrič pomahava s trobojico visoko gori v vrhu, kakor bi hotel reči, naj narod ne pozabi zlatih besed, ki jih je čul iz mnogih ust minole dni.

Vsako leto takrat, ko počiva parlamentarni boj, ko zapušča vse, kar more prašno mesto, preloži javno življenje svoje delo mej ljudstvo v pokrajini. Ideje, ki so belile glave, poprej izkušenim delegatom po parlamentih, iščejo tal, zagovornikov, borilcev, mase.

Tako vidimo vsako leto stopati poslance pred svoje volilce. Žal, da ne moremo o vseh svojih poslancih tega konstatovati. Žal, da imamo ravno mej delegati toliko mož, ki store samo, kolikor absolutno morajo, da jim mandat ne zmrzne. In vendar je to delo tako potrebno. Naše ljudstvo potrebuje političnega pouka; če ne ravno sedaj, ko se zibljemo v omehkuževalnej zavesti, da naši poslanci bodojo z državnozborsko večino, pa za bodočnost. In naša preteklost nas uči, da ne smemo biti preveč zaupljivi.

Cesar ne dosežejo volilni shodi, doséza se sè slavnostimi. Pri teh se seznanja volilni del naroda, njegova inteligencia; narod pa se ob njenih govorih naučuje.

Tako delajo vsi avstrijski narodi. Letos si tudi Slovenci nesmo rok križem držali. Nobeno leto še nesmo praznovali za parlamentarnih počitnic toliko slavnostij, ko letos. Slavili smo Lovreta Tomana, Alojzija Wolfa, Andreja Einspielerja, Davorina Trstenjaka; praznovali smo prihod Čehov v Ljubljani, shod južnih „Sokolov“ na Krškem; imeli abiturientski shod v Rudolfovem in naposled shod slovenskih velikošolcev v Ljubljani. Kratko: slavnost za slavnostjo, jedna lepša ko druga, govor za govorom vse naučeno, veselo, iskreno . . .

Nepristranskemu opazovalcu uriva se pred vsem vprašanje, kje ima to praznovanje svoje uzroke. In zdi se nam, da je to blagi upliv naših velemož, ki so z besedo in dejanjem delali za prospeh na-

roda. V početku svoje zavesti smo taborovali. Raz taborski oder se je glasil politični govor. Narod je slušal, vspremjal je elementarne nauke politike, jeli se je zavedati. In ko se je zavedel, poprijela se ga je neka blagota, ozrl se je po svoji zgodbini, spominjati se je jel svojih mož, velicih v političnem boji, velicih kot mecenov ali književnikov.

Karakteristično je, da se uprav sè slastjo prijemljemo tacih slavnostij. Vse prav.

Pa vendar se nam uriva pomislek, jeli se ne stori na tem polji preveč. Ali se ne žrtvuje več v materialnem, kakor se pridobi v duševnem oziru? Odmora v delu je vsakemu potreba. Odkar svet obstoji, ima človeški rod dneve počitka, praznike. Počitek, razveseljevanje je v gospodarskem oziru produktivno, ker se poprej že otrpne moči odpočijo in ožive.

Gotovo pa je tudi, da se z vednimi veselicami čudovito širi neka potratnost in mehkužnost. Če narod izgubi resnost, tedaj ostareva. In to bi bilo žalostno znamenje.

Siri pa se tudi letargija mej inteligenco, če se previdno ne postopa. Če se snujejo te veselice tako, da se jih lahko udeležuje človek iz glavnega mesta, tedaj nastopajo vedno in vedno le gospodje iz stolnega mesta. Njih samih pa se polasti polagoma neka prenasičenost, ki nam je kvarljiva.

Zato nam ugajajo izmej letošnjih osobito Einspielerjeva in Trstenjaka slavnost. Tu ob mejah storimo s tacim nastopom več, kakor nekdaj z najboljšim taborom. Kakor dobri ekonomi moramo gospodariti sè svojimi močmi, nikjer se nam ne sme nič brezplačno raztrositi. Zato so nam tudi ugajale slavnosti ob prihodu Čehov, teh najboljših naših političnih zaveznikov. Tu ni bilo nič šablone. Vse novo in vse od srca.

Tako nam je ugajal tudi Sokolski shod na Krškem. S Hrvati se nikdar dovolj ne seznanimo. Kar imamo od Čehov v političnem, to moramo dobiti od Hrvatov v kulturnem in narodnem oziru. Zato je naša želja, da bi se južni Sokoli vsako leto shajali, a številneje, nego letos.

Jedina Primoska pa je letos bila brez oživljaja. Na njo ne smemo pozabiti. Tako bi tudi na

Dolenjsko trebalo ozirati se. Le, če bodemo na vseh straneh jednakomerno varovali, da nam ne otrgne narodna zavest, spominjali se bodemo lahko zadovoljno tach lepih dñi, kakor smo je imeli letos. Zatorej na svidenje na Primorskem in Dolenjskem v letu 1888 ! R.

Slavnost Trstenjakova.

(Konec.)

Zagreb.

Spomen mladih burnih ljeta
In pregnuča žarka, sada
Spomen davne paznje moje,
Razigrao srdece Tvoje,
Sladio Ti slavu sada,
Dugo trudnog dićnog rada.

Ivan Trnski.

Ljubljana: — Prisrčna voščila svojnemu slavnemu župniku in posebnemu sosedu.

Gustav grof Thurn.

Črnomelj. — Svojemu milemu učitelju in slavnemu rojaku, Davorinu Trstenjaku, še dosti srečnih let želi notar Kupljen.

Gradeč. — V duhu se udeležuje svečanosti ter kliče: slava njemu, hvala Vam!

Klemenčič, Jurječan.

Ljubljana. — Živio veseli pevec iz Štajerskega raja o lipi slovanski in zvezdi tam za goro, doutipni proslavitelj naših Veržencev, Vicko Dragan, verni priatelj Stanka Vraza, poslednji slovenski steber ilirstva in čestiti starina slovenskih učenjakov! Bog nam ga ohrani še mnogaja leta!

Prostoslav Kretanov.

Dunaj. — Slava zaščitniku narodnih pravic, živel veleslavni literat in podpiratelj učeče se mladine slovenske!

Barle, prostovoljec.

Krško. — Prisrčno čestitam!

Ripsi, Videmski.

Bled. — Povodom 50letnice Vašega delovanja kličem Vam neutrudljivemu pisatelju in prijatelju mojega pokojnega očeta trikratni „živio!“

Franc Ksav. Souvan.

Rogatec. — Jubilantu častita duhovščina rogatecke dekanije.

Tombach.

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins in poslovenil J. P—ski.)

Drugi del.

Sedemnajsto poglavje.

(Dalje.)

Narodne in osobne melodije se toli močno stavlja s spomini minulosti, da zahvalno nedeljo skoro vsak poprosi za posebno mu priljubljeno pesem ali melodijo. Tako je moral Bayard dolgo ostati na mestu, poleg njega pa je Beatrica, katerej niso niti pesmi niti blagosrčnost pošle, prebirale mu sekirice ter ga krepko in živo spremljala, dočim je ja Henrik, kendar prav je trebalo, z močnim debelim glasom podpiral. Helena, kateri je dan marsikateri srčni spomin izbjugal, čakala je potprežljivo, da so bili vsi drugi zadovoljeni; potem je Parcivala prosila s tresočim glasom, naj bi odprl orgle ter zaorglal dve pobožni pesmi, kateri je nje ranjki oči posebno ljubil; z navadno vladnostjo je Bayard prošnjo jej precej izpolnil.

Mabel je bilo tiho prišla v sobo ter se je usedla k velikemu, z bršlinom obrastenemu oknu

konci sobe, kjer je nekoliko za starošegnimi zagrinati skrita lehko nemočena poslušala in uživala krasno godbo in petje. Nje podoba pa ni kazala vesele poslušateljice, kajti srpo je zrla bliščeči srežasti sneg ter je sedaj pa sedaj razgretlo čelo pritiskala k mrzli oknici. Enkrat ali dvakrat se je pač zganila, kot bi bilo petje veselostne pesmi nje čute žalilo, a s tem izjemama baje ni nič vedela o podaljšanem koncertu, le da jej je bil ugodna prilika, da se je nemočena svojim mislim udajala.

Sledkar je godba prestala. Da si Mabel ni bila slišala vsega pogovora blizu sebe, vendar je razločno slišala Henrikove besede: „Parcival, po zimi vas bodo moro hudo pogrešali. Zdi se mi, da bodoči mesec imate že odpotovati v Washington.“

„Tega ne morem povedati; — morebiti ne pred prosincem,“ odvrnil je Bayard s tihim glasom. — Potem pa je pristavil s poudarkom in s stisnjenimi ustnami: „morebiti pa nemudoma.“

Le zadnja beseda dospela je do Mabelinih pozornih ušes. Oledenila jej je srce. Nehoté jo je sama za se ponavljala. Podoba je bila, da je ona beseda izrazovala one nedoločne čute, katerih ni lehko razumevala in katere bi bila rada zatra. „Nemudoma!“ bila je misel, katera se jej je usiljevala. „Sklep je storjen in slušati mora klic brez

pomišljevanja in odlašanja, zapustiti mora domovino, katero toli ljubi, pa tudi prijatelje, katerim je po pravici toli drag. Poslušali ne bodo več radostnega njegovega glasu, ko nenadoma v hišo stopi, poslušali ne bodo več peketanja njegovega konja, ko v daljavi izgine, zanašali se ne bodo več na njega pomoč, ko so v zadregi in stiski, tudi se več ne bodo veselili njegovih knjig niti se ž njim posvetovali. Pogrešali ga bodo celo njegov konj in njegovi psi. Njega odhod zagrne vso pokrajino z oblakom, katerega le njega vrnitve razžene.“

„Res je, da sluša plemenitemu klicu. Služiti če človečanstvu in najboljšim koristim svoje dežele; tem bode posvečeval svoj čas, svoje moči, svojo ljubezen. Našel bode pravično plačilo; čisljen bode in ljubljen in srečen, pa mi — — —“

Oh! dalje se ni mogla varati. To uro njeve slavne zmage je bila lehko radostna, ponosna in hvaležna, a prezirati dalje ni mogla, da senca njegovega odhoda zadeva tudi globočino njenega srca; zakrivati se ni mogla dalje, da drugi bodo odhod prijatelja obžalovali, da njej pa ž njim zatone solnce vsega življenja.

Utaplavši se v teh bolestnih mislih zrla je tresoč se v ono tmino duha, katera jej je pretila; celo zapazila ni, da je knjižnica skoro prazna vseh

Ormož. — Petdeset let nas učite, da so Slovenci stari narod, današnji dan pa naj Vam kaže, da ponosen na svojo zgodovino upa polno gleda si v bodočnost. Živel naš učitelj, naša dika mnogo let!

Ormoška Čitalnica, Sloga.

Laški trg. — Neumornemu delavcu na slovenskem polju in uzornemu rodoljubu mnogaja leta!

Laškega trga narodnjaki.

Varaždin. — Blagoslov Bog Vaš polstotletni trud, in da bi dolgo gledali še Vaš sad truda.

Dr. Križan, Jarnej Franelj.

Karlovac. — Petdesetgodišnjici kliče prvo hrvatsko pjevačko družtvu „Zora“ gromoviti „živio!“

Reiner, predsjednik.

Karlovac. — Večna Vam slava! Živeli Vi, živila Slovenija, živilo slovenstvo!

Davorin Trstenjak.

Nemško Benešovo. — Tisučero slavo Vam na bistro glavo.

M. Firbas.

Kamnik. — Uzornemu rodoljubu, plodovitemu slovenskemu pisatelju: Mnogaja srečna leta!

Čitalnica Kamniška.

Krško. — Presrčno čestitajo

Lapajne, Knaus, Pfeifer,

dr. Celestin.

Mokronog. — Neutrudljivemu delavcu na polju narodne prosvete kličejo mnogaja leta!

Bobek, Grčar, Kolšek, Sašelj,

Bohinec, Pleskovic.

Žužemberk. — Vedri naj Tvoj duh, budi za domovino milo še mnogo let!

Bralno društvo.

Konjice. — Katoliško politično društvo v Konjicah čestita slavnemu slovenskemu pisatelju Davorinu Trstenjaku k sedemdesetletnici: „Živeli!“

Tešen. — Nestoru Slovencev želi še mnogaja leta!

Český klub „Snaha“.

Ljubljana. — Uradno zadržan sem le v duhu pri čestilcih Trstenjakovih in kličem: Slava!

Gross.

Došla so dalje pisma in vizitnice. Imenitniše:

Gradec. — Generalmajor Hostinek, vladni svetovalec in vseučilični prof., dr. Bidermann, dr. prof. Krek, prof. Hubad.

Maribor. — Stolni dekan J. Orožen, kanonik L. Herg, dr. Arthur Mally, rodbina Quandest in Erhart.

Celje. — Vikar Žičker.

Celovec. — Župnik Lubej, podobar Ozbič, faktor Legat.

Zader — Vojni kaplan J. Marzidovšek.

Trst. — Častni kanonik prof. Standacher, pisatelj Lovro Žvab.

Ptuj. — dr. Ploj, dr. Jurtella, kaplan Slekovec.

Ljubljana. — Prof. duhov. svetovalec J. Marn, dr. J. Babnik.

Brno. — Prof. dr. Janko Pajk.

Olomuc. — Prof. dr. K. Glaser.

Zemnice na Moravskem. — Dr. P. Turner.

Inomost. — Pošt. uradnik A. Koder.

Prosek. — Nabergoj.

Stainz pri Gradci. — Dr. Pipity.

Čepovan. — Pisatelj Fr. Podgornik.

gostov, ki so se prej godbe in petja veselili, sedaj pa so se bili v sprejemno sobo povrnili. Orgle so še vedno pele mile zategnene glasove prelepé simfonije; svečani mehki glasovi, ki so se že njenimi mislimi popolnoma skladali, so skoro nevedoma zadevali v nje ušesa. Ko so hipoma utihnili in je svečana tišina nastopila, zapazila je stoprv, da je Helena vsa prevzeta godbe zadnja šla iz sobe ter je nehotoma duri za seboj zaprla; zapazila je, da je orglavec ugasnil sveče pri orglah in da sta sama in orglavec bila jedina v mirni knjižnici, katero je sedaj samo luna skozi okno razsvetljevala. Prva nje misel je bila, oditi na tihem, druga pa, ostati v skrivališči, dokler naprej ne odide Parcival, ki je polico pri orglah zapiral. Pa oba načrta sta se jej ponesrečila. Ko je bil Bayard zaprl orgle, zapustil ni sobe, ampak sklenil je roke ter je ves zamišljen korakal naravnost k oknu, da bi v noč ven zrl. Mabel se je prestrašila, ko se je približeval ter je kot spojena srna nemo mimo njega hitela. Akopram pa Parcival ni bil v manjši zadregi nego ona sama, (kajti misil je, da je ves večer v sprejemni sobi prebila), ustavil jo je vender z besedo: „Ostanite!“; ob enem pa se je umaknil na stran, da bi jo mimo pustil.

(Dajte prih.

Slov. Bistrica. — Kaplan Potočnik.

Sevnica. — Župnik Valenšak.

Ljutomer. — Župnik Skuhala.

Brdovac. — Prof. dr. Celestin.

Ponikva. — Chevalie de Guggenthal, kapitan Auffahrt, Madame de Guggenthal née Macdonald Henderson.

Prebivalci spodnjestajerske Rožne doline.

Vseh pisem in vizitnic je 102. Došle so iz vseh stanov, posebno mnogo od nekdanjih učencev in iz župnij, v katerih je jubilant Davorin Trstenjak služboval kot župnik in kot kaplan. Iz Slovenjega Grada poslale so vse odlični rodbine svoje čestitke, ne izimši župana Tomschegga, ki je prav laskavo čestital, katerega čestitka bi bila pa gotovo še več vredna, da se ni v nedeljo zvečer obnašal tako provokatorično.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 14. septembra.

Tudi nemška mesta na Češkem volila so pri dopolnilnih volitvah za deželni zbor samo take poslance, ki ne pojdejo v zbor.

V Pešti začela so se ministerska posvetovanja za sestavo prestolnega govora, s katerim se bode otvoril ogrekli državni zbor. Posvetovanja bodo trajala več dñej.

Vnanje države.

Dočim nekateri Berolinski listi še vedno pišejo, da se morda snideta nemški cesar in ruski car, poroča se „Pol. Corr.“ iz Peterburga, da so vse vesti o shodu cesarjev popolnem izmišljene. — Shod so želeli pač samo v Berolini, ker bi Nemčija si rada zagotovila prijateljstvo Rusije. V Peterburgu pa ne marajo za nemško prijateljstvo, dobro vedoč, da bi nemško-ruska zveza koristila samo Nemcem.

Bolgarska vlada ni odstavila eksarha Josipa, a rada bi ga pa, ko bi ga le mogla. Eksarha je izvolila sinoda in nastavljen je s sultanovim beratom. Odstaviti ga tedaj tudi drugi ne more, kakor sinoda ali pa sultana. Eksarhu podčinjeni so v cerkvenih zadevah tudi Bolgari, bivajoči v Turčiji. Sofijska vlada bi rada, da bi eksarh ukazal metropolit Klementu, da naj se pokori bolgarske vladi. Eksarh Josip pa tega ne teče storiti, izgovarjajoč se, da se neče mešati v politiko. Metropolit Klement pa pravi, da mu ne treba slušati vlade, če mu tega izrecno ne ukaže eksarh. Če se bode eksarh še nadalje branil, v omenjenem zmislu uplivati na metropolita Klementa, misli bolgarska vlada izjaviti, da ga več ne priznava za cerkvenega poglavarja za ozemlje bolgarske kneževine. — „Figaro“ je priobčil pismo, katero je pisal princ Koburški nekemu prijatelju na Francoskem, v katerem se pritožuje, da mu tri velevlastni delajo take strašne ovire. On pa hoče vstrajati, oteti Bolgarijo iz te krize ter narediti mir v orientu. Res veliko si upa nemški princ. Najbrž se mu pa ne bode posrečilo, kar želi. Razmere v Bolgariji so vedno slabše, kar pač dokazujo izgredi v Sofiji.

Turčija bode nekda vendar le velevlastim sporočila ruski predlog in ga kot svojega priporočala. V Carigradu res ne marajo, da bi bil ruski predlog vsprejet, toda boje se Rusije, ki bi utegnila začeti energično zahtevati, da se hitro poravnajo zapali obroki vojne odškodnine. Turčija je pa sedaj, kakor navadno, v veličih finančnih zadregah. Nemčija bode podpirala ruski predlog in ga priporočala velevlastim. Nemčiji popolnem ugaja, da pojde general Ernroth za začasnega generalnega guvernerja v Bolgarijo. Nemčija bi bila že sedaj ta predlog priporočala velevlastim, toda Turčija jo je bila naprosila, da bi Nemčija ta predlog vlastim predlagala kot svoj predlog. Bismarck pa tega ne mara, ker neče Nemčiji nakopavati nobene odgovornosti. Turčija naj le sama skuša zmagati aktivni in pasivni upor Bolgarov, moralično jo bode že Nemčija podpirala.

Srbski minister financ dr. Vujič je zaukazal, da morajo biti uradniki tabačne monopolne družbe, kateri občujejo naravnost z narodom, dobro vešči srbskega jezika. Zaradi tega ukaza, ki je povsem pravičen, nastal je po nemških listih velik hrup, da srbska vlada preganja tuje uradnike. Pri tej družbi je namreč nameščenih več Nemcev, ki ne umijo srbskega jezika. Ta ukaz je pa bil tudi potreben, ker so že bile nastale razne smešnjave in celo neredi, ker se narod ni mogel z uradniki omenjene družbe sporazumeti.

Italijanski ministrski predsednik Crispi bode v Turinu na banketu, katerega priredé njemu v čast, govoril o notranji in vnanji politiki. Tedaj bomo morda kaj več zvedeli, kake so razmere v Afriki in kako je z bolgarskim vprašanjem, ki sedaj dela največje preglavice diplomatom.

Dosedaj še Anglija ni nič poskušala posredovati med **Italijo** in **Abesinijo**. Dolgo pa posredovanja ne bode smela odlašati, če misli res kaj storiti v tej zadevi. Sredi novembra začne Italija

boj z Abesinci, če se prej že njimi mirnim potom ne pobota.

Angleška vlada bode imela še velike težave z Irsko. Narod se upira izjemnim naredbam. Neredi se množe. V Lisdoonvarni bil je boj v noči od 11. na 12. t. m. mej narodom in policijo. Razdražen narod hotel je napasti neko hišo, pa so se policisti ustavili. Jeden policijski častnik in osem napadovalcev je mrtvih. Podrobnejšega še o tem izgredu ne vemo.

Dopisi.

Iz Belekrainje 13. septembra. [Izv. dop.]

Ker se do sedaj še ni oglašil nihče, ki bi bil poročal o prihodu našega vrlega državnega poslanca gosp Viljema Pfeifferja po Belikrajini, naj bode dovoljeno meni o tem nekoliko sporočiti. Dne 27. 28. 29. 30 in 31. preteklega meseca je nas počastil g. Pfeiffer, državni poslanec dolenjskih občin s svojo prisotnostjo ter je volilcem v Semiči, Petrovivasi, Kotu, Loki, Dragačuši, Vinici, Podzemlji in Zagradu poročal o državnozborskem delovanju; vsi volilci so to odobravili s prošnjo, da naj g. poslanec še nadalje deluje v tem zmislu.

Isto tako so volilci pri Trehfarah pri Metliki dne 28. in dne 29. avgusta v Metliki svojemu neustrašenemu poslancu za dosedanje delovanje izrazili svojo popolno zaupanje in pripoznanje.

G. Pfeiffer je bil navzoč dne 29. m. m. pri živinski razstavi v Metliki in ob jednem tudi ud prisajevalne komisije za darila najlepši živini. Poleg tega je bila isti dan dobrodelna loterija za raznata kmetijska in gospodarska orodja in stroje. Pri tej priliki je bila sreča našemu g. poslancu toli mila, da je dobil prvi dobitek (stroj za robkanje turšico), kojega je podaril blagodušno Metliški kmetijski družnici. Lepa hvala za to lepo darilo!

Radi kratkega časa g. poslancu ni bilo mogoče v 5 dneh obiskati cele Belekrainje; toda storil bode to po ostalih krajih v kratkem. Ravno tako bode kakor sem čul, to leto obiskal volilce Novomeškega okraja, da jim poroča o državnozborskem delovanju ter pozive njih želje in težnje.

Iz Begunji na Notranjskem 11. sept.

[Izv. dop.] Težko sem se ločil od meseca avgusta: prinesel mi je bil toliko prijetnih dñej, toliko sladkih ur, da mi ostane nepozaben za vedno. „Slov. Narod“ prinašal je dan za dnevom poročila o slavnostih, ki so se vrstile v čast bratom Čehom; čitali smo, kako so vsa društva, vsi stanovi tekmovali v gostoljubnosti in prijateljskem vsprejemu severnih bratov. Pa tudi dijaki nesmo držali rok križem: spoznali smo, da treba prevažni trenotek porabiti ter pobratiti se z vrstniki svojimi od Veltave, da budem nekdaj tem složnejše in uspešnejše delovali za slovanstvo. In res! Že prvi večer našla so se srca k srcem. Koliko smo si imeli povedati in potožiti! In kako je nam slovenskim dijakom plalo srce od radosti, ko smo čuli na lastna ušesa krasni jezik češki, za koji nas je vedno nauševal največji apostol vzajemnosti češko-slovenske, g. V. Lego pošiljajo nam neprenehoma dragocenih knjig. Bili smo potem vse slavnostne dni kolikor mogoče skupaj, pogovorjajo se zlasti o slovstvu. Mej najlepšimi trenotki bila je pač pot od Vodnikovega doma do Ljubljane, ko so nam dijaki češki zagotavljali, da neso še doživeli tako veselih ur. Žal, da je čas ločitve prišel tako hitro. Iz srca so jim šle besede, ko so nas še jedenkrat vabili, naj pridemo v Prago na vseučilišče, da budem tam našli iskrene prijatelje, pravo slovansko življenje. Solze so nam stale v očeh, ko je oddržal vlak s tako milimi gosti. Bog zna, je-li bodo njih besede našle kaj odmeva. Upajmo, da!

Drug, nič manj prijeten spomin pak sem si pridobil v preteklem mesecu v Novem Mestu pri veselici, katero je že drugi dopisnik v „Slov. Narodu“ popisal. Vender mi bode v pojasnilo in dopolnilo dovoljeno spregovoriti nekaj besed.

Premalo se je poudarjalo, da je bil tej abiturientski veselici glavni smoter: spoznavanje mej dijaki iz vseh učilišč slovenskih. Ta smoter imela je tudi izvirna igra: „Sanje in resnica“, na katero smo zidali preleppe upe, a žal — vlada nam jo je zbranila. Vender smo dosegli svoj namen. Prišli so bili dijaki od vseh strani Slovenije, iz zelene Štajerske, iz tožnega Gorotana, iz Istre in Primorske, iz Hrvatske spoznali smo se vsi, vsi naušili se za slog slovensko-slovensko ter dali si moško besedo, da hočemo delovati za njo vse žive dni. Kdo bi pač pozabil kedaj tacih trenotkov! Vspored je

g. dopisnik omenil, alič glavno stvar, katero sem v njegovom poročilu zastonj iskal, je zamolčal, ali bolj gotovo, čisto pozabil omeniti. Ko nam je pala igra, bil je naš ponos, naša najlepša točka: melodram, koji je na g. Gorupa besede zložil naš mnogočaslužni g. Foerster. Dasi preobložen z delom, nam g. skladatelj vender ni odrekel svoje pomoči; njegovo slovansko srce se ni plašilo truda, ne požrtvalnosti, ko je šlo za tako važno stvar. In kak melodram nam je poslal g. Foerster! Kar bi iz vi soko-pesniških besed ne bil popolnem umet, pojassnjevala ti je krasna, spremljajoča godba. Sedaj so prihajali tiki, ótožni glasovi na tvoje uho in znanili da — Gorotan spi; sedaj zopet burni zvoki — Gorotan ustaja in trga verige, v katere ga je bil ukoval — Nemec. In za tako krasno delo, za toliko požrtvalnost ne zaslubi g. skladatelj nobenega priznanja?

Meni se to vidi netočnost, katera je in bode kriva, da imamo Slovenci mnogo manj umotvorov, nego bi jih imeli, da smo bolje hvaležni.

Dokler umetnik živi in se trudi za nas, ne pripoznavamo njegovih zaslug, ko pa umrje, sta vimo mu spomenike, slavimo ga ter povzdigujemo do zvezd!

Toda, velezasužni g. skladatelj, bodi prepričan, da nam je vsem zelo, zelo neljubo, kar se je opustilo v poročilu, da ga mladina ljubi in čista visoko in da bode gorela za njegove prekrasne skladbe, katere so se pri naši veselici tako pazno in ginjeno poslušale, kakor: „Njega ni“, velečastni „Sam“ in pa „Pobratimija“, vekomaj!

Premrzlo, po mojih mislih, spominjal se je tudi g. dopisnik dopoldneva, koje smo preživeli v krogu g. dr. Slančeve obitelji. Nikendar ne bode mogel nikdo izmej udeležencev pozabiti zlatih naukov, katere smo tam čuli: „Varujte se izgubljene existence!“ — „Le z obilnšim znanjem in večjo omiko imponujemo ptujcem!“ „Ohranite si povsod in vedno jeklen značaj!“

Dal Bog, da bi si ohranila mladina te uzore za poznejše življenje, ker

„Kot solični žarki so uzori,
Ki grejejo nam mrzli svet,
Budě, rodě pri cvetu cvet!“

Iz Pograjskega okraja 12. septembra.
[Izv. dop.] Dne 20. julija t. l. vršila se je pri nas volitev cestnega odbora za sodniški okraj Podgrad. V odboru so bili izvoljeni gospodje: Ivan Juriševič iz Markovščine, Slavo Jenko iz Podgrada, Kaspar Kastelic iz Materije, Sebastjan Pip iz Sapjan, Miha Juriševič iz Pasjaka, Jakob Valenčič iz Hrušice in Anton Zadkovič iz Muna.

Dne 4. avgusta t. l. pa je bila volitev načelnika in namestnika omenjenega cestnega zbora ter je načelnikom bil izvoljen dosedanji načelnik gosp. Kaspar Kastelic iz Materije, namestnikom pa g. Slavo Jenko iz Podgrada.

Ta volitev je izvrstna in upamo, da se bode novi odbor največ oziral na one ceste, katere se vedno rabijo in nujne poprave potrebujejo, posebno Taterska in Munška.

Domače stvari.

— (Popravek.) Prijatelj našemu listu je po nemških novinah napačno poročal, da nameruje nauč. minist. v Trstu ustanoviti posebno osmerorazredno gimnazijo. Nemški časopisi so pri svoji bistroglavosti ime Trst zamenili za Trident (Trient) v Južnih Tirolah. Tam so res pri c. kr. laški gimnaziji nemške paralelke — in ministerstvo ima dovolj denarjev, da jih bode odlušilo od laške gimnazije ter v samostalni nemški zavod združilo.

— (Gosp. dr. Pavel Turner) postavil je v Framu pri Mariboru svojemu nekdanjemu, že pred 30 leti umršemu učitelju Franu Domajnku lep spominek od pohorskega marmorja. Spomenik se bode jutri slovesno razkril mej mnogobrojno udeležbo prebivalstva, katero bode tem povodom pokazalo svojo hvaležnost možu, ki je blizu štirideset let jako uspešno deloval na šolskem polju.

— (V Žužemberku) se je ustanovila družnica sv. Cirila in Metoda „za Žužemberk in okolico“, ki šteje okoli 40 udov, mej njimi 6 ustanovnikov. Prvomestnikom je izvoljen g. Viktor Rosina c. kr. notar v Žužemberku; njega namestnikom g. Ignacij Vrančič, župnik na Zagraci. Tajnikom g. Jože Rohrmann, not. koncipijent; njega namestnikom g. Fran Koncilijski, vodja čverorazrednice v Žužemberku, in blagajnikom g. Janez Zorc, trgovec v Žužemberku.

— („Popotnik. List za šolo in dom“) ima v 17. številki nastopno vsebino: Česa nam treba? Spisal Armin Gradišnik. — O gluhotemih. — Marka Fabija Kvintilijana govorniški pouk. Iz latinskega jezika preložil prof. Fr. Brežnik. — Slovenski pogovori. Piše prof. J. P. a v Ljubljani. — Dopsi. — Novice in razne stvari.

— (Novi asfaltovani tlak) na Dunajski cesti je že skoro gotov. Delal se je hitro in točno, kar radi priznavamo. Nasproti pa delajo tlak na sv. Petra predmestji kakor Noe svojo barko in skrajni čas bi že bil, da bi se odstranili kupički peska in kamenja, ki v itak že ozki ulici ovirajo promet.

— (Iz pred porotnega sodišča.) Pri včerajšnji prvi obravnavi zatožen je bil Matija Jager, 22 letni hlapec, hudodelstva uboja. 17. julija t. l., ko je bilo žeganje v Dolenjem Golu, sunil je, ko so se fantje nekoliko sprekli, kmetskega fanta Janeza Zaplotnik-a z nožem v levo stran vratu, vsled katere rane je Zaplotnik umrl. Zatoženi dejanja ni tajil in bil je, ko so ga porotniki jednoglasno krim proglasili, obsojen na štiri leta teške ječe, poostrene s postom vsaki mesec, s samotnim zaporom in trdim ležiščem vsakega 17. julija.

Pri drugi obravnavi zatožena je bila Marija Poljski iz Kota na Dolenjskem, hudodelstva detomora. 4. julija po noči porodila je otroka ter porodivšega se trdno povezala v rjuho. Otrok je umrl, na kar ga je zatožena spravila v škrinjo. Zatožba zatoženo dolži, da je otroka le zato tako trdno povezala v rjuho, da bi ga zadušila, dočim zatožena pravi, da je ni bilo mari, temveč povila je otroka, kakor je vedla in znala. Ko je videla, da je otrok že mrtev, ni hotela tega objaviti, ker jo je bilo strah, zato ga je spravila v škrinjo. Porotnikom stavilo je sodišče le jedno, detomora se tikajoče vprašanje, zavornik gosp. dr. Tavčar pa je v kratkem temeljitem zagovoru dokazoval, da zlobni namen ni dokazan. Porotniki, odšedši v svojo sobo na posvetovanje, pozvali so sodišče, naj njim stavi še dodatno vprašanje: Ni li zatožena kriva samo prestopka, da je zanemarjala varnost in ni bila dovolj skrbna za svojega otroka. Sodišče uvažalo je to željo in stavilo dodatno vprašanje. Porotniki so vprašanje glede detomora s 6 proti 6 glasom zanikali, potrdili pa jednoglasno dodatno vprašanje. Sodišče obsodilo je zatoženo Marijo Poljski na štiri mesece ostrega zapora s postom vsakih štirinajst dnj.

— (V Trstu) priplulo je včeraj zjutraj ob 6. uri iz Benetk angleško vojno brodovje pod poveljstvom vojvode Edinburškega. Brodovje je sestavljeno iz naslednjih 11 oklopnic: Fregata Aleksandra, ob jednem admiralski brod, potem oklopni orjaki: „Polyphemus“, „Delphin“, „Albacore“, „Colossus“, „Dreadnought“, „Agamemnon“, „Thunderer“, „Hecla“, avizo „Scout“ in „Surprise“. Prve rečenih oklopnic drže vse po 8000—10.000 ton in jo gonijo stroji od 6000—9000 konjskih sil. Pripluvši v pristanišče začelo se je pozdravljanje mej brodovjem in Grandom. Pozneje pozdravila je angleške prišlece tudi ruska korveta „Strelök“, na kar so Angleži odzdravljali. Ob 10. uri dopoludne bili so oficialni pohodi na krovu „Aleksandre.“

— (Razpis dobave.) C. kr. poveljništvo pomorskega arzenala razpisuje dobavo desek in tramev od smrekovine in mecesnovine, olivnega in lanenega olja ter loja za c. kr. pomorski arzenal in za c. kr. ravnateljstvo stavb na kopnem in morju v Pulji za l. 1888. Ponudbena obravnava o pripisanih zapečatenih ponudbah bode dne 17. septembra 1887 ob 4 uri populudne pri c. kr. poveljništvu pomorskega arzenala v Pulji. Natančneji pogoji in ponudbeni obrazci se zvedo pri trgovinski in obrtni zbornici v Ljubljani.

— (Vabilo k pevski produkciji,) katero priredi cecilijansko društvo goriške nadškofije v Dornbergu dne 15. septembra 1887 (četrtek oktava Rojstva M. D.). 1. Ob 9¹/₂ zjutraj bo v farni cerkvi slovensa sv. maša, pri kateri bodo peli Dornberžki, Prvaški in Rifenberžki pevci; a) Introitus: Salve sancta parens, koral s spremljevanjem orgel. b) Kyrie, Gloria, Credo, Sanctus in Benedictus iz Missa tertia ad quatuor voces pares, zložil Josip Renner s spremljevanjem orgel. c) Graduale: Benedicta et venerabilis es, čveteroglasno, zložil A. Foerster. d) Offertorium: Beata es, čveteroglasno, zl. D. Fajgelj. e) Agnus Dei iz A. Foersterjeve maše in honor. s. Jacobi. f) Communio: Beata viscera, koral. 2. Po maši zborovanje z govorom. 3. Opoludne skupni obed v A. Šinigojevih prostorih. 4. Ob 2. uri

popoludne litanije z blagoslovom. Pele se bodo: Lavretanske litanijs za moški zbor, zl. D. Fajgelj op. 22. in Tantum Ergo zl. Karol Santner. 5. Po blagoslovu prosta zabava na vrtu g. A. Šinigoja. K slavnosti uljudno vabimo vse društvenike in nedruštvenike, sploh vse prijatelje cerkvene glasbe. Posebno pa prosimo društvenike, da se kolikor mogoče v obilnem številu udeležé. Opomba. Kdor se hoče udeležiti skupnega obeda, kar vsem deležnikom zaradi semnja, ki bo oni dan v Dornbergu, svetujemo, naj vsaj do 14. septembra naznani svoje ime g. Andreju Šinigoju, gostilničarju v Dornbergu.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Stettin 14. septembra. Cesar odpotoval k körnim manevrom v Brno.

Sofija 14. septembra. „Narodna Volja“ živahno napada program Karavelova rekoč, da program v istini namerava nov preobrat, nov zločin. Govori se, da je bil Karavelov s 7 osobami, mej njimi tudi bivši vojni minister Nikiforov, v oblegani hiši in da je slednjim zabranil, da neso streljali na napadovalce.

Trst 13. septembra. Iz okuženih pokrajin italijanskih javlja se, da je kolera zopet začela razsajati. V Rimu po 5 do 6 slučajev na dan, v Mesini po 60 do 100 dan, v Palermu jih je 12. t. m. 22 zbolelo, 8 umrlo, v Troini 14 zbolelo, 6 umrlo, v Riberi 14 zbolelo, 6 umrlo, v Trapani 24 zbolelo, 8 umrlo.

Razne vesti.

* (Grozen vihar.) Iz Montevidea sejavlja, da je ob vzhodni južnoameriški obali razsajal ljut vihar in veliko škode napravil meji trgovskimi ladijami, katerih se bližu dvajset pogreša. Škoda je tako velika. Braziljski parobrod „Rio Alfa“, ki je posredoval promet meji Rio de la Plata in Rio de Janeiro, potopljen se je z 200 osobami, ki so vse utonile. Misli se, da je pred to nesrečo bil boj na ladiji, ker ima mnogo mrljev rane od bodal in strelnega orožja.

* (Statistika gledališnih požarov.) Dr. Choquet objavlja v „Commercial World“ statistiko gledališnih požarov in koliko je pri teh požarih ljudij poginilo.

Leta	Število gledališč	Zgorelih ljudij:
1750—1760	4	10
1760—1770	8	4
1770—1780	11	15
1780—1790	13	21
1790—1800	15	1010
1800—1810	17	37
1810—1820	18	85
1820—1830	32	105
1830—1840	30	813
1840—1850	54	2144
1850—1860	76	241
1860—1870	104	504
1870—1880	169	1217
1880—1885	174	628
	725	6834

Javna zahvala.

Odkritosrčna in najprijetnejša dolžnost mi je, prisrčno zahvaliti se preč. g. okrajnemu glavarju J. Merku, preč. g. župniku A. Golobiču, in preč. g. A. Vavkenu, županu, ter vsem drugim svojim č. sosedom, prečastitim gospem in gospodičinam v Cerkljah, mojim dragim sorodnikom v Prevolji in v Ljubljani, tako tudi vsem preč. gospodom v okolici za meni in moji ljubeznjivi gospoj soprigi o prilikli „sreberne poroke“ in petindvajsetletnici dokazano čast. Zahvaljujem se dalje tukajšnjemu županstvenemu zastopcu za nepričakovano čast, da so mene izvolili za častnega člana.

Vse drugo nečem omeniti, ker po mojih mislih je bolje, da svet vse ne zve, kaj prijatelji prijatelju store. Ljubeznjivi Bog poplati vsem dragim mi sosedom za vso čast in sotutja, katera so meni dokazali.

Cerklje, 13. septembra 1887.

Globočnik.

Listnica uredništva: Gosp. V.: Puškinova dela so nam pošla. Pisali smo v Rusijo, da nam pošljemo novih. Kakor hitro je dobimo, objavili bodoemo to v listu, da se vsak lahko pravočasno zglaši.

Tujič:

13. septembra.

Pri stenon: Itting iz Londona. — Bächer, Petrin, Haaš, Frischbach z Dunaja. — Begeš iz Serajeva. — Eisler iz Budimpešte. — Horvat, Schwarz iz Zagreba. — Othenheimer, Novak, Nussa, Schild iz Trsta. — Giačik, Venutti z Reke.

Pri Malib: Bartolič z Dunaja. — Fleischner iz Budimpešte. — Veneda iz Trsta. — Moser z Reke. — Javornik z Vrhnike.

Pri avstrijskem cesarju: Smileč iz Gorice. — Šinkovec iz Idrije.

Umrli so v Ljubljani:

10. septembra: Jožeta Šelko, ključarjeva bči 2 leti, Rimsko cesta št. 19, za škarlatico.

11. septembra: Marija Fajgel, 74 let, Karolinska zemlja št. 8, za spridenjem jeter.

V deželnej bolnici:

10. septembra: Jurij Jurjovič, gostač, 52 let, za onemoglostjo.

11. septembra: Helena Marn, hišina, 45 let, za jetiko. — Mihajl Černe, gostač, 65 let, za jetiko.

13. septembra: Marija Ogrin, delavka, 15 let, za jetiko.

— Luka Kurat, učenec, 9 let, za krčem.

Tržne cene v Ljubljani

dné 14. septembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5 85	Špeh povojen, kgr.	— 64
Bež,	4 39	Surovo maslo,	— 90
Ječmen,	3 25	Jaje, jedno . . .	— 25
Oves,	2 60	Mleko, liter . . .	— 8
Ajda,	4 22	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso,	3 90	Teleje „ „ „	— 52
Koruza,	4 55	Svinjsko „ „ „	— 60
Krompir,	2 41	Koštrunovo „ „ „	— 36
Leča,	11	Pišanec „ „ „	— 45
Grah,	12	Golob „ „ „	— 1
Filzol,	10	Seno, 100 kilo . . .	2 05
Maslo,	1	Slama, „ „ „	1 69
Mast,	— 66	Drva trda, 4 □ metr.	6 40
Speh fršten,	— 60	mehka, „ „ „	4 10

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve trovi	Nebo	Mo krina v mm.
13. sept.	7. zjutraj	731.81 mm.	11.4°C	sl. vzh. megla	—	3.30 mm.
	2. pop.	731.00 mm.	22.0°C	sl. jz. d. jas.	—	
	9. zvečer	732.08 mm.	15.0°C	sl. jz. jas.	dežja.	

Srednja temperatura 16.1°, za 1.8° nad normalom

Dunajska borza

dne 14. septembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 81.25	—	gld. 81.25
Srebrna renta	82.65	—	82.65
Zlata renta	112.80	—	112.90
5% marenca renta	96.20	—	96.15
Akcije narodne banke	884—	—	884—
Kreditne akcije	282.80	—	282.50
London	125.90	—	125.90
Srebro	—	—	—
Napol.	9 94 1/2	—	9 94 1/2
C kr. čekini	5.91	—	5.91
Nemške marke	61.45	—	61.47 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130	gld. 30 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	168	—
Ogerska zlata renta 4%	100	85	—
Ogerska papirna renta 5%	87	—	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	50	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	25	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25	—
Kreditne srečke	100 gld.	178	—
Rudolfove srečke	10	20	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	113	70
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	230	75	—

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze srčnega sočutja ob smrti naše preljubljene hčere, oziroma sestre, svakinje in tete, gospodičine

VEKOSLAVE ZAJEC,

kakor tudi za mnogobrojno častilno spremstvo k poslednjemu počitku, za izborno petje gg. čitalniških pevcev, za mnoge darovane lepe vence in sploh vsem udeležiteljem izrekajo najsrcejšo zahvalo

(658) **žaluoči ostali.**

V Ljubljani, dne 14. septembra 1887.

Pomočnik

z dobrimi spričevali vsprejme se takoj v trgovini s špecerijo in železnično na deželi. — Pobliže pri upravnosti "Slovenskega Naroda". (643—2)

Stanovanje

s tremi sobami, kuhinjo, kletjo in drvarnico, odda se v najem o sv. Mihaelu na sv. Petra cesti št. 38, I. nadstropje, pod mitnico sv. Petra.

Andrej Toškan.

(651—2)

mesar.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Poslano.

(7—34)

**GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GIESSHÜBLER**
najčistije hrane
KISELINE
pozname kas najbolje okrepljujuće piće,
I kas izkušan lek proti trajnem kašlu plućevine I
želudca bolesti grkičana I proti měhernim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlov vari i Widn.

priporoča se temeljito zvežbana, že mnogo let v tem delujoča, v harmoniji in teoriji popolnem vešča učiteljica
na Emonski cesti št. 8.
Pouk v hiši pa tudi izven doma. Ura 50 kr. — Več pri upravnosti "Slovenskega Naroda". (656—1)

M. GERBER,
c. kr. zaloga šolskih knjig,
pisalnega in risalnega orodja, zaloga
in kupčija z raznovrstnim papirjem,
v Ljubljani,
poleg zvezdnega drevoreda št. 4 (nova)
priporoča

Ijudsko-šolske knjige
za 1887/88. leto,
kakor tudi vse

V šolsko stroko spadajoče stvari,

in sicer:

Greiner-jeve, Pokorni-jeve in Musil-ove pisne zvezke in vsakeršne risalne zvezke, peresa, držaje. Crnilo, razno črno, rudeče, modro, zeleno in zlato.

Svinčnike Hardtmuth-ove, Faber-jeve, Austria pencils.

Elastične tablice, ploščice v leseni okvirjih, črtala, gumije, razne peresnice, barvnice in čopiče, zavitke, upisne knjige načrtane in nenačrte, razne velikosti in debelosti.

Patentovane deske za risanje s primernimi linijali, deske za risanje, risarska ravnila (linijali) in vsakovrstno risarsko orodje, kakor tudi kotomeri različne velikosti, bloki za risanje v navadnej velikosti in trdnosti, papir za risanje, risarsko oglje, kreda, prilepni žeblički, tuši, brisača, tehniške barve, papir in platno za pavziranje, slikarske palete, prenašalcí (oglori), šolske torbice za knjige, žepni tintniki, papir za note in mape za muzikalije itd. itd. (654—1)

**Zobozdravnika Paichel-a
ustni in zobni preparati.**

(Ustnovodna esenca in zobni prašek.)

Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjanje zob, zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta in odpravijo smrdeto sapo.

Posebno utrujujejo otle zobe, ustavljajo krvarenje dlesna, zabranjujejo trohnenje zeb in če se stalno rabijo, odpravijo vsake zobe bolečine. Cena steklenici zobovodne esenice 1 gl., škateljet zobnega praška 60 kr. (238—46)

Dobiva se v ordinacijskem prostoru pri Hradeckega mostu v Köhlerjevi hiši I. nadstropje, pri lekarji Svobodi in trgovci Karinger-ji.

Prodaja zemljišč.
Podpisani prodado v katastralnih občinah Št. Petersko predmestje, Kapucinsko predmestje in Spodnja Šiška pri Ljubljani še okoli

20 oral dobro obdelanih njiv,

od katerih so posamične pripravne za stavbeni prostor.
Kateri želje določna zemljišča kupiti, naj se oglasé ustno ali pismeno pri podpisanih.

Eventuelno se bodo zemljišča oddala tudi v najem.

V Ljubljani, dne 12. septembra 1887.

Avgust Tschinkel-novi sinovi.

Lastnina in tisk "Narodne Tiskarne".